

Abstrakt

Otázka estetické hodnoty konceptuálního umění patří obzvláště pro svou různorodost a ontologickou neuchopitelnost danou dematerializací a absencí média, stejně tak jako častou proklamativní anti-estetičností, ke složitým problémům oblasti estetického zkoumání. Vlnu zájmu v roce 2009 vyvolala odborná studie *Kdo se bojí konceptuálního umění* od Petera Goldieho a Elisabeth Schellekens. Autoři se jako první pokusili o ucelenou filosoficko-estetickou analýzu konceptuálního umění, v rámci které předložili také svou vlastní odvážnou hypotézu o podstatě tohoto fenoménu. Jejich pojem *Idea idea*, ve kterém se pokusili nalézt svorník veškerého konceptuálního umění tkví v estetickém idealismu. Jejich přístup inspiroval další odborníky k polemice a podnítil tak vznik několika dalších studií na toto téma. První část diplomové práce je věnována klíčovým charakteristikám, které konceptuální umění definují a které jsou stěžejní pro teoretické uchopení problému jeho estetické hodnoty. Dematerializace, ironická sebereflexe, anti-definiční charakteristika, jeho anti-estetická a intelektuální povaha tak jsou východiskem pro druhou část, která je snahou o samostatnou analýzu problému. Ta je zahájena pokusem o kritiku pojmu *Idea idea*. Dále je věnována pozornost obzvláště otázce ne/parafrázovatelnosti, zkušenostním vlastnostem a percepčnímu kritériu a to skrze text Petera Lamarquea *O vnímání konceptuálního umění*. Skrze Lamarqueovu práci se pokusím poukázat na slabá místa studie Goldie a Shellekens. Také se pokusíme ukázat proč je podle nás důležité nevyložit z procesu oceňování konceptuálního umění percepční kvality.

Klíčová slova

Konceptuální umění, estetická hodnota, dematerializace díla, *Idea idea*, zkušenostní vlastnosti, ontologie umění